

פרשת פקודי

ויעשו את ציץ נזר הקודש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קודש לה' (לט, ל)

יש להבין - שאל הצדיק רבי אברהם מרדכי אלתר מגור - מדוע כאן כתבה התורה "ויכתבו" בלשון רבים?
אלא - השיב הרבי - בגמרא מסכת יומא (דף ל"ח עמוד ב') מסופר על אדם בשם "בן קמצר" שהיה אומן נפלא וידע לכתוב שם ה' בן ארבע אותיות בבת אחת! כיצד היה עושה כן?
היה בן קמצר מניח ארבע קולמוסים בין אצבעותיו וכותב בו זמנית את כל ארבעת האותיות של שם ה'!
את המומחיות המיוחדת הזו סירב בן קמצר ללמד אחרים ובגמרא שם דורשים אותו משום כך לגנאי וקוראים עליו את הפסוק "ושם רשעים ירקב!"
ובאמת - הקשה רבי אברהם מרדכי - מדוע יש לגנות אותו כל כך? ומה החסרון בכך אם שם ה' נכתב באופן רגיל, אות אחר אות?
אלא - תירץ הרבי - כאשר כותבים את שם ה' באופן מיוחד זה יש מעלה גדולה שהשם אינו חסר אף לא לרגע אחד! יש בכך משום כבוד שמים!
גם כאן - סיים הרבי - רצו ששם ה' יהיה כתוב על הציץ באופן שלם וללא חסרון אפילו של רגע קט, משום כך נאמר כאן "ויכתבו" בלשון רבים, כי השם נכתב על ידי ארבעה אנשים בו זמנית כדי שיהיה נכתב בבת אחת!

מקור: וקראת לשבת עונג